Návrat do Menegrothu

A

F C F C C7

Thingol: Tak, ta-dy je má-me, rok a půl, no, to je dost; my u-schnout mů-žem, za-tím pan-stvo po le-sích se

F C F C

pro-chá-zí! Tak řek-ni ně-co! Tvá dce-ra a ne-zva-ný host – já o-stu-dou bych nej-ra-dě-ji

C7 F B F C F

za-lez do mlá-zí! *Lúthien*: Že brá-nils nám, má vi-na ne-ní! Ne-máš kous-ka po-cho-pe-ní.

B F Gmi A – C7 F

Do-spě-lá jsem, ne-vši-ml sis? – po-sled-ních pár ti-síc let... My čas jsme lé-pe vy-u-ži-li,

C F Gmi A Gmi A

do Ang-ban-du za-mí-ři-li, o-kla-ma-li stráž i slou-hy – pak sta-čil zjev a hlas můj pou-hý

Dmi Gmi F C F C Dmi C B

a straš-li-vý Tem-ný pán o ka-mí-nek byl o-brán. *Beren*: Je to tak, ó krá-li,

C Dmi C B C Dmi C B

do-šli jsme až k je-ho trů-nu! O-na tan-či-la, já se v tem-ném stí-nu skryl... Vl-ku tvá-ří v tvář já

C Dmi C B C Dmi D Gmi

capo 5 Dmi

a-ni o krok ne-u-stou-pil, ru-ka má ny-ní... *ehm*... sví-rá sil-ma-ril. *Melian*: Hr-din-ský čin, hle, byl

Eb F Eb Dmi Gmi Eb

B C B Ami Dmi B

vy-ko-nán, ob-div si za-slou-ží spíš, i od-mě-ny cíl: já ru-ku dce-ry své do

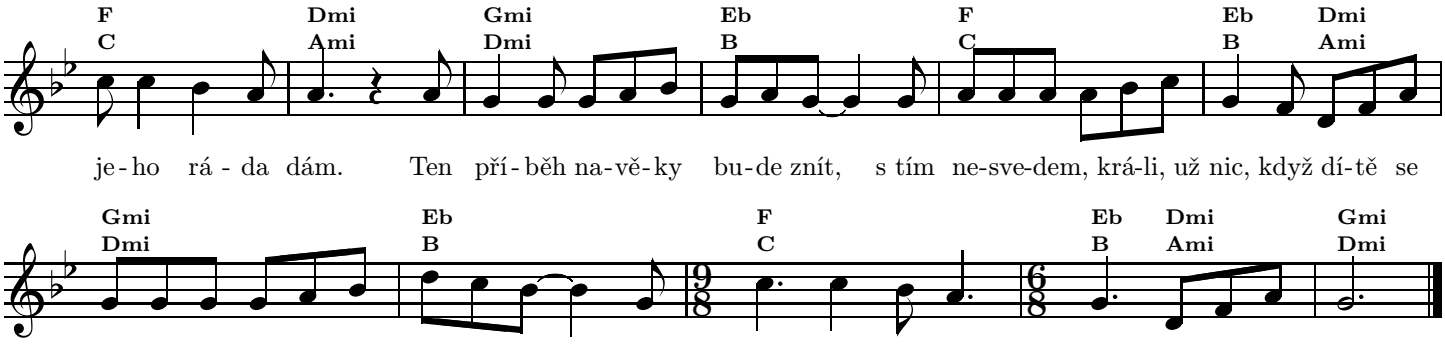

(A) *Thingol*: Tak, tady je máme,
rok a půl, no, to je dost;
my uschnout můžem, zatím panstvo
po lesích se prochází!
Tak řekni něco!
Tvá dcera a nezvaný host –
já ostudou bych nejraději
zalez do mlází!

Recitativ:
Lúthien: Ale tatínku…

(A) Ty mlč! Nevidíš vlas můj
ubohý šedivý?
Já v Doriathu každý strom i kámen obrátil
a v Nargothrondu žebral – ten
Orodreth bláznivý
mě za fusekli tahal celou dobu,
kéž by ho drak zadávil!

(B) *Lúthien*: Že bránils nám, má vina není!
Nemáš kouska pochopení.
Dospělá jsem, nevšiml sis? –
posledních pár tisíc let…
My čas jsme lépe využili,
do Angbandu zamířili,
oklamali stráž i slouhy –
pak stačil zjev a hlas můj pouhý
a strašlivý Temný pán
o kamínek byl obrán.

(C) *Beren*: Je to tak, ó králi, došli jsme až k jeho trůnu!
Ona tančila, já se v temném stínu skryl…
Vlku tváří v tvář já ani o krok neustoupil,
ruka má nyní… ehm… svírá silmaril.

Recitativ:
Thingol: „Svírá silmaril?“
Lúthien: „On ho sežral, tatínku.“
Thingol: „Sežral? Von?“
Lúthien: „Ale ne Beren! Ten vlk přece!“
Thingol: „A toho vlka si jako mám jít ulovit sám?!“
(*na Melian*) „Co mám s nimi udělat?“

(D) *Melian*: Hrdinský čin, hle, byl vykonán,
Thingol: Ani bych neřekl!
Melian: obdiv si zaslouží spíš, i odměny cíl:
já ruku dcery své do jeho ráda dám.
Thingol: No moment!
Melian: Ten příběh navěky bude znít,
s tím nesvedem, králi, už nic,
když dítě se chystá nás v legendu proměnit,
nezbývá, drahý můj, než s dobou jít.

Recitativ:
Thingol: „Chystejte svatbu!“

HK